

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Medardus Episcopvs. 8. Junii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

mas mundum, cujus expertus es vanitatem?

2. Antistitis Jussu fit canonicus tum divino insti-
ctu Bisuntinus Antistes. Ad nullum munus accedas,
nisi vocatus à Domino, à quo nimirum ad aliquod
vitæ genus destinaris. Haud dubiè te pœnitebit, si
minùs divinis ejus consiliis morem gesseris: in tua
vitæ conditione contentus eris, si scias, hanc te
complexum esse ex Dei voluntate, solenne tibi sit,
inconsulto Deo nihil quicquam suscipere.

3. Tandem ad optatam eremum secedit, ut serid
mortem meditetur. *Oportet, (dicebat quondam
Dux Clarissimus (ut mortem inter & vitæ negotia, non
nihil sit intervalli, ne imperati discedamus, Nunc a-
nimæ meæ salutem consulam: par est, ut qui tam diu
corpori suo servierit, tandem animæ serviat suæ.
Demus Deo aliquod tempus vitæ nostræ, ne totum diem
vanitas ista, & sollicitudo miseranda consumat. Chris.*

S. MEDARDUS EPISCOPVS.

8. Junii.

*Nolite errare, Deus non irridetur,
qua enim seminaverit homo, hæc
& metet. Paul. ad Gal. 6.*

Nolit fortassè à Gildardo gemello suo
sejungi MEDARDUS, cum quo ita

Aa 3

communica

communia habuit omnia, ut eodē die ambo
 nati, ambo denati, ambo sacris infulis induti
 sint: leges tamen hīc seorsim de MEDARDI
 pueritiā paucula, de Gildardo paria cogita-
 bis. In splēdidas opes natus, unicum carum
 ulum noverat, liberalitatē. Prætextam suam
 cæco largitus, ad matrem propē nudus re-
 currit, gestiens, quod tantillā veste Chri-
 stum induisset. Equorum custodiam cum
 ultrò sibi depoposcisset, unius abducendi
 copiam egeno viatori fecit: cuius iacturam
 cum pater acerbè ferret, gregem recensē-
 tibus, numerus nullo capite imminutus
 apparuit. Ipse nihilominus pietatis suæ fru-
 ctum præsentem tulit, Aquilæ alis à pluvia-
 rum injuria defensus. De agrorum limiti-
 bus exarserat inter vicinos certamen,
 spectabatque res ad arma, nī puer litem fi-
 nisset. Saxum enim, medio repertum cam-
 po, pede contigit, suumque velut in molli
 cera vestigium impressit, eoque prodigio li-
 mitem vel ostendit, vel fecit. Eleutherio
 contubernali suo de mitra olim indipiscen-
 da oraculum dedit, cui postea vates ipse
 successit. Defuncto cœlum faces funebres
 suppeditavit. Clotharius Rex sandapilæ suc-
 collavit.

collavit. Cùm tumulo inferretur, cœlum diduci pandique visum, nempe ut melior Medardi pars eo cum triumpho inveheretur, geminæ columbæ itineris duces futuræ obviam profectæ sunt: quibus tertia, quæ de Sancti ore egressa est, sese junxit. Has alas animæ Simplicitas & Modestia affixerunt: nos in pavoninis superbimus. *Ex Suvio.*

MEDITATIO

De non irridendo Deo.

1. **S**œpe quidem mundo risum fecit S. Medardi simplicitas, sed quæ mundo visa est risu digna stultitia, sapientia summa fuit apud Deum. Nec Sanctos, nec Deum rideas. Ridet autem Deum quisquis fallit datam ipsi fidem, quam præstaret viro alicujus nominis: Deo promisisti, abrenunciaturum te Sathanæ pompis; an istas promissis? quis ex actionibus tuis argueret, te Christianum esse? *Inter Christianum & gentilem non tantùm fides debet, sed etiam vita distinguere.* Hieron.

2. Deum ridet, quisquis Dei verbis non credit, vel veritatem, potentiam ac bonitatem ejus in dubiâ vocat. Difficile (ait) dives intrabit in Regnû Cœlorum: Beati pauperes; da pauperibus & habebis thesaurum in Cœlo. Omnino non credis Domini verbis, aliud quippe teneres vivendi institutum; vel si credis, gravissimè Deum offendis, cùm opera tua tam malè fidei tuæ respondeant.

C c 4

3. Deum

3. Deum ridet, quisquis tantum ipsi vitæ suæ finem reservat, reliquias nimirum mundi, Dæmonis, & voluptatum: Egregiis scilicet verbis munus suum ornat, qui dicit: ubi me ceperit voluptatum satietas, nec per ætatem potero ijs indulgere, tunc temporis me Deo tradam: Nunc nunc studendum vitæ meliori. *Quamdiu? quamdiu? cras, & cras, quare non modo? quare non hâc horâ finis turpitudinis meæ?* Augustin.

SS. PRIMUS & FELICIANUS. MM.

9. Junii.

Timete eum qui postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam. Luc. 12.

PPRIMUS & FELICIANUS cum Jove & Hercule falsis Dijs, Diocletiano & Maximino crudelissimis Imperatoribus decertârunt solâ adversus illos pietate, adversus hos patientiâ armati: cujus ut insignia documenta darent, Angelorum beneficio, viam sibi ad fugam aperientium, noluerunt uti. Bellaria tamen, quæ acerrimè verberatis allata cœlo sunt, libârunt, ne viribus succumbentibus, levioribus, quàm vellent,